

Maleren Albert Anderson (1881 – 1960)

Albert Anderson ble født fredag den 6. mai 1881 som den eldste i en søskenflokk på 10. Familien bodde i Oddekleiva, hvor faren drev blokkmaker-verksted. Han fikk utdannelse som håndverker hos sin far, Petter Anderson, som var kommet fra Sverige og giftet seg og bosatt seg i Lillesand.

Før Albert var 20 år gammel, kom han til Christiania som elev på Kunst-og Håndverkskolen der, og kom også inn som elev ved frøknene Jørgensens fotoatelier i hovedstaden. Det var med deres hjelp og støtte at han skulle få sin videre utdannelse, de var også i senere år svært behjelpelige med maleoppdrag og salg av hans bilder. I 1902-03 var han elev ved Harriet Backers maleskole i hovedstaden, i 1903-04 elev ved Kunstnernes Studieskole i København, under Laurits Tuxen, og i 1904-05 elev ved Académie Colarossi i Paris, under Christian Krogh.

Snart kom han imidlertid hjem igjen til Lillesand hvor han sommeren 1910 giftet seg med Aasine Bergitte Salvesen fra Brentemoen. Ekteparet flyttet inn i et lite hus i dagens Nepetrøveien hvor deres første sønn, Finn ble født, så bodde de en tid på Fredheim i Bergstø, hvor Bergljot (Dotta) blev født før 1. Verdenskrig. I 1917 fikk de bosted i kvartalet (revet) hvor Bendixen Sport nå holder til i sentrum, og der ble deres datter Aagot født. Da fru Andersons foreldre begge var døde under og like etter krigen, flyttet familien inn i hennes barndomshjem på Brentemoen, og her ble deres yngste sønn, Koll født. Her forble de boende.

Man ble ikke rik av å være kunstner den gang heller, og statlige midler fantes ikke for Albert. Men han reddet den nokså desperate økonomiske situasjon da han i 1930/31 fikk stilling som kinobestyrer i Lillesand Kino på Tingsalen, en stilling han beholdt til krigen brøt ut.

Men som den følsomme kunstnersjel han var, var det hele tiden tegning og maling som sto hans hjerte nærmest. På eget initiativ fikk han flere oppdrag både i og rundt Lillesand og nærmere hovedstaden, hvor han var blitt kjent gjennom utstillinger bl.a. på

Statens aarlige Kunstutstilling 1913 og 1914 og hos Blomqvist 1907, 1911 og 1934, og Christiania Kunstforening, Vaarutstilling 1915.

Han var særlig høyt skattet som portrett-maler - og tegner.

Et betydelig antall av hans portretter er å finne bl.a. i Vestre Moland kirke, Tingsalen i Lillesand, og Rådhuset, samt Norsk Sjøfarts-museum i Oslo.

En god del er også spredt utover i adskillige private hjem og samlinger.

Flere av hans beste portretter gikk dessverre med i brannen i Lillesand Rådhus i 1978.

Særlig i hans tidlige arbeider finnes en styrke, et følelsesuttrykk og en friskhet av stor verdi, noe som til en viss grad stivnet og gikk tapt i hans senere verker.

Han hadde også stor forkjærlighet for «klassiske» musikk og var en brukbar utøver på sin kjære fiolin, som han ofte trakterte med bravur i sitt eget hjem.

Han døde i sitt hjem på Brentemoen natt til den 20. april 1960 i en alder av knapt 79 år.